

Королівський секрет Віндзорів

КУПИТИ

Клео Девенпорт — сирота. Принаймні в цьому її запевняють всі навколо. Яюсь вона почула гучні розмови, які раптово припинилися, щойно Клео зайшла до кімнати. Їй уже переказували чутки про те, що її батько принц Вельський — спадкоємець британського престолу. А в будинку дитинства — в каїрському готелі «Шепард», де зупиняються королівські особи, правителі та багатії, — її навіть називали «принцесою».

Але життя Клео перевертається з ніг на голову, коли їй виповнюється сімнадцять. Її відправили до Лондона під наглядом дуже доброї тітки, сказавши, що настав час навчитися манер і дебютувати. Але життя Клео не може обмежуватися бальною залю. Вона прагне незалежності й кар'єри дизайнерки ювелірних виробів у «Картъє», однак не може рухатися вперед, поки не дізнається, хто її батьки.

ПРОЛОГ
Маргеріт
Париж, Франція
Весна 1914 року

— Коштовності, та chère: Коштовності — єдине, що має значення.

Двадцятитрирічна Маргеріт Меллер сиділа за позолоченим мармуровим столиком, спостерігаючи, як її керівниця та наставниця йде до комода в кутку кімнати. Його вкривала гарна тканина з блідо-блакитними й сіро-коричневими візерунками та шовковими китицями. Піднявши тканину й зачепивши її за каретний годинник, який стояв на комоді, мадам показала темно-зелений сейф. Коли *maîtresse** нахилилася, щоб відчинити свою скарбницю, її статна фігура затулила від Маргеріт циферблат.

Як і будь-який паризький маєток, *maison de rendezvous*** на вулиці Галілея, 3, був елегантно обставлений, і Маргеріт любила, коли її запрошували до помешкання мадам Денар.

Маргеріт готувалася стати першокласною куртизанкою. Її навчали не лише мистецтва будуара, а й цілої низки дисциплін: верхової їзди, співу, гри на фортепіано, італійської та німецької мов, красномовства й етикету, розмов про новини, історії та політики.

Ранкові уроки з мадам видавалися особливим привілеєм: *maîtresse* проводила приватні заняття не з усіма жінками, що потрапляли до її списку.

Сьогодні — коштовності. Кінчики пальців Маргеріт потепліли й поколювали від очікування.

Хай як їй хотілося підхопитися и крадькома зазирнути в сейф через плече мадам, Маргеріт пересилила себе й чекала далі. За кілька хвилин літня жінка зачинила сейф і опустила тканину. Вона повернулася до столу й поставила між ними чорну лаковану скриньку. Головним мотивом орнаменту на її дзеркальній поверхні був інкрустований перламутром очеретяний кіт.

Мадам Денар відкрила скриньку й вийняла звідти дві червоні атласні подушечки, які виблискували коштовним камінням.

Маргеріт затамувала подих:

— Яка краса! Мадам, вони гідні королеви. Як же я хотіла б носити такі прикраси.

Мадам зміряла Маргеріт осудливим поглядом.

— Це не просто красиві дрібнички, та *fille*. Коштовності — правильні коштовності — це джерело життєвої сили куртизанки.

Вони стабільніші у вартості, ніж паперові гроші, і незрівнянно зручніші для перевезення. Легко конвертуються у валюту будь-якої країни, хоч би де ти опинилася, і водночас дарують жінці, яка їх носить, такий статус, який прості гроші ніколи не могли б дати.

— Це перше, що жінка зашиває в нижню спідницю, коли тікає — чи то від революції, війни, чи заміжжя, — мадам ледь помітно всміхнулася. — Для куртизанок і королев коштовності завжди кращі за гроші, — вона підняла підборіддя. — Простягни долоню.

Маргеріт охоче послухалася. Мадам один за одним брала діамантові браслети з оксамитового підложжя й надівала їх на тендітне зап'ястя Маргеріт.

На голій шкірі Маргеріт браслети виявилися холодними й твердими. Один був затісний і затискав плоть, але вона не звертала уваги на дискомфорт. Дівчина підняла руку під сонячні промені, від чого самоцвіти засліпили її.

Маргеріт уже не вперше замислювалася над минулим мадам Денар. Вона була вродливою жінкою, яка так старанно доглядала за своєю шкірою, що на вигляд була на десять, а то й більше років молодшою за свої сімдесят. Мадам була куртизанкою в часи розквіту професії, коли такі зірки, як Ла Бель Отеро, Бланш д'Антінь та Кора Перл, зачаровували увесь Париж своєю вишуканістю й стилем. Ходили легенди про те, що *grandes horizontales** доводили своїх прихильників до безрозсудності, божевілля, фінансового краху й навіть самогубства.

Ну а на що ці чоловіки розраховували? Якщо їм забракло розуму втримати свої статки, то більша їхня дурість. Оскільки чоловіки не ставилися до Маргеріт дуже добре, то в неї не було ні краплі жалю до них.

Тема розмови зробила хрипкуватий голос мадам лагідним. Вона взяла Маргеріт за руку й притисла діамантові браслети один до одного, так що вони склалися в сліпучу рукавичку від ліктя до зап'ястя. Тоді мадам додала ще один.

— Коштовності — це валюта, яку джентльмени можуть використовувати, щоби придбати наше товариство без неприємного відчуття торгу. Коштовності для куртизанки — це символ статусу, показник її цінності, стандарт, якому чоловіки мають відповідати або який мають перевищувати, якщо сподіваються завоювати її прихильність, — мадам підняла палець. — Але запам'ятай ось що, Маргеріт. Не дозволяй жодному чоловіку володіти тобою. Куртизанки — не коханки; ми не обмежуємося одним залицяльником. Коли чоловік одноосібно володіє жінкою, то стає самовдоволеним, а це применшує її цінність. Хай який він чарівний, красивий чи багатий, якщо джентльмен не робить відповідного подарунка, щоби показати свою вдячність, ти маєш покинути його. Без зволікань.

— Звичайно.

Маргеріт замислилася, чи зможе вона коли-небудь зібрати колекцію, що позмагалася б з тою, яку має мадам. Дівчина не була красунею. Її рот замалий, ніс трохи завеликий, а прямі й густі брови звужувалися до скронь, наче штрихи пензля каліграфа. Невеликого зросту, але із чудовою фігурою, вона докладала неабияких зусиль, щоби підкреслити свою вроду: пару великих, меланхолійних сіро-зелених очей, родимку на лівій щоці й густе каштанове волосся.

Вона могла бути чарівною, коли хотіла, але мала з біса погану вдачу, через яку іноді потрапляла в халепи. Вона навчилася опановувати себе - принаймні доти, доки жертва не потрапляла в пастку. Але, як в активному вулкані, рано чи пізно температура всередині неї зростала. Вона вибухала.

Попри цю очевидну ваду, мадам, мабуть, побачила в Маргеріт щось, що заслуговувало плекання. Зі свого боку, Маргеріт мала намір використовувати кожну можливість, яка їй трапляються, поки із цього була користь.

КУПИТИ